

Croesus, Halyn superans, magnam peruertet opum uim. Suum ne Regnum euerteret, an Cyri? Euentus demum docuit, quod suum: sicut Herodoti lib. 1. legimus.

† ΚΥΡΙΩ ΘΕΩΔΟΣΙΩ.

D. THEODOSIO.

XXXV. Ganno.

με.

† Ρητορικώτατε κ' λογιώτατε, ἄγε πρωτενο τάρε τῆς ἀγίας τῆς χριστῆς μεγαλῆς ἐκκλησί- ας: ἐν ἀγίῳ πνεύματι καὶ ἀγάπῃ τῆς ἡμῶν πα- τὴρ ἡμῶν: χάρις, εἰρήνη, ἔλεος, καὶ ἐπι ἄλλο σω- τήριον, ἐπευχόμεθα σοι ἀπὸ θεῶ. Γίνωσκε ἡ αὐ- θεντία σου, ὅπως ἐν ταῦθα εἰσὶν τρεῖς σιωικέ- σια: ἅπερ ζητῶσι καὶ ἐρῶνῶσι, ἐὰν εἶναι εὐλο- γοῦ καὶ νόμιμον, ὅπως γνήσιον καὶ τινὲς ἔχουσιν ἀμφιβολία, ἢ γίνον, ἢ ἔ. καὶ διὰ τῆς ἀφο- ρμῆς εἰς τὴν αὐθεντία σου θαρρῆσέντως, ὡς ἡμέτε- ρον κατὰ πάντα, ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑπέθεσιμ ἐγ- χράφως κάτωθεν: ὅπως ἐξέλης ἡμῶν ἀμάρ- τια πατριαρχικόν, καὶ ἐπίσειλης: δηλοποιῶντα ἴσ- καθενός, ἐὰν εἶναι εὐλογον, καὶ γνήσιον.

Καὶ τὸ μετ' ἑτέρου σιωικέσιον ἔχει ἕτως. Τὸς ἀνθρώπος ἀρραβωνήσατο γυναῖκα μετ' ἱε- ρολογίας, καὶ ὅπιτραχηλίας: ἐμεσολάβησεν ἢ καὶ φίλημα: καὶ μετ' ἑπὶ αὐτὸς ἀνὴρ ἀπέθανε. νῦν ἢ ὁ πρῶτος ἐξ ἀδελφῶν τῶν αὐτῶν ἀποθανόν- τος, ζητᾷ λαβεῖν τὴν ἀρραβωνιασικὴν τῆς τε- ρνῆς ἐξ ἑσῆς, εἰ εὐλογον ἐστί.

Τὸ ἕτερον. τὸς ἀνθρώπος, ὄνοματι Κωνσταν- τίνος, ἀνεδέξατο ἐν ἑσῆς βαπτίσματος παι- δίον, τῆς ἡμετέρας ἰωάννης. ἀνεδέξατο ἢ καὶ ἄλλου παιδίον ἄλλου πατρὸς, ἀπὸ ἑσῆς γνήσιος, δημή- τριον ὄνοματι. ἔχει ἢ ὁ αὐτὸς δημήτριος ἀδελ- φῶν, ὄνοματι μαρίαν: καὶ ἐκεῖ ἀνεδέξατο ὁ ἀ- νάδοχος τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς δημητρίως. ἄλλος γὰρ ἀνεδέξατο αὐτὴν ἀπὸ ἑσῆς βαπτίσματος. καὶ ζητᾷ λαβεῖν αὐτὴν ὁ ἰωάννης εἰς γυναῖκα.

Τὸ δ' ἄλλο τρίτον. Γαμβρὸς καὶ γυναῖκα ἀδελ- φῶν κληρονομησάντες, ζητῶσι ἵνα λάβωσιν εἰς γυ- ναῖκας δύο ἀδελφάς. ὅπερ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῆ- ς γίνεσθαι ἀκαλύτως. Καὶ τίς τῶν ἐνεκεν, ἐπεὶ δὴ ἐστὶν ἀμφιβολία εἰς τὸ μέσον: διὰ τὸ ἀσύγ- χυτον, καὶ τῆς καθενός τῶν γνώμων: ἀναφέρο- μεν αὐτὸ τῆ αὐθεντία σου, καὶ εἰλον ἡμῶν μετ' ἑσῆς ἀμάρτια πατριαρχικόν: δηλοποιῶντα ἴσ- καθενός τῶν ὑπέθεσιμ: ἢ εὐλο- γον ἐστὶν, ἢ ἔ. ἐλέγομεν ἢ καὶ τὸ τῆς ἀφορμῆς δύναν- τος, ἀπὸ ἑσῆς καὶ λάβετο, καὶ ὅταν σιω θεῶ ἀγίῳ αὐτίθι παραγνώμεθα: πάλιν χρεώσοι ἐσμὲν εὐχαριστήσαι τῆ μοῦσῶν τῆς κόπης σου. ὑμέτεροι γὰρ ὑπάρχοντες κατὰ πάντα. ἢ ἐπιζόμεν ἢ, καὶ δι' ὁχλῶν τῆ παραγωγῆ τῆ ἡμῶν δεσποτῆ καὶ αὐθεντίας, τῆ οἰκονομίας πατριαρχικῆς (ὅν καὶ ὁ- λαβῶς προσκωλύμεν, καὶ νοητῶς καταπαύσο- μεθα πρὸς ἀγίας αὐτῆς χάριτος) ὅτι τὸ πρῶτον, ὅ- πῃ ναδ' ὡς ὁ θεὸς κληρὸν καλόν, ἐρχόμεθα ἀ- νδρῶν

Doctissime disertissime, S. Protonotarie san- ctae Christi M. Ecclesiae: in S. S. fili dilecte hu- militatis nostrae gratia, patē, misericordia, & quicquid salutare, optamus tibi à Deo. Sciat D: tua, hic existere tria cōiugia: de quib. qua- sitio et scrutatio habeatur: nū rectū sit, & legi- timum, ut procedat. Dubitat. n. qdā. ferine debeāt, nec ne. Ideo fidēter ad te scribimus, tā q̄ nostrū intimū, sigillatim de uno quoq; quō se habeat: eaq; subijcimus, ut nobis Patriar- chicū impetres Rescriptū, mittasq;: ex quo cer- tiores de singulis, consentanea ne iuri sint, ut fiant, reddamur. Primi itaq; cōiugij forma haec est. Quidā, arra sibi despondit mulierē, ac- cessione cōsecrationis, & fasciae collaris, nec nō osculi: nec multo post idē, diē suū obiit. Nūc au- tem, primus ipsius Patruelis quarit quomo- do ducat illam desponsatam defuncti. De hoc quaestio est, num rationi congruum sit.

Alier casus, hic est. Quidam suscepit è S. Ba- ptismate puerum, nomine Ioannem. Idem suscepit & alium puerum, alio patre natum, diuerse familie, Demetrium nomine. Ha- bet hic Demetrius sororem, nomine Ma- riam: non susceptam à susceptore fratris eius Demetrii: Alius enim ex diuino lauacro su- scipit eam. Haec Mariam in matrimonium Ioannes ille petit.

Tertius casus. Fir qdā & sororius eius am- bo vidui, volunt uxores ducere duas soro- res. Quod sanē, meo iudicio, legibus ueritū nō est. De his tribus, cū in contrarias partes disputatio, in medio sit: referimus ad D. tuā: ut, omni confessione discussa, singulorum ve- ritas nobis patefiat. Fac igitur, ut per hunc la- terem mittas nobis Patriarchae sententiam scriptam: qua nos de uniuscuiusq; horum ue- ritate certiores faciat: procedere ne debeant, nec ne. Mittimus unā scriptionis mercedem, Aspra XII. qua accipe. Quod si, deo iuuante, istuc uenerimus: amplius nos debitores agno- scemus, grata mente pro labore tuo satisfacis- endi. Vestri enim toti sumus. Speramus etiā, precibus sanctissimi nostri heri & domini, Pa- triarchae Oecumenici quem & reuerenter ad- doramus, & manus eius mēte diuinitat no- stra salutamus) nos primo quoque tempore, quod nobis commodum Deus dederit, uenire- ros, si uixerimus. Quod enim id nō sit nunc: causa

Salutatio. Trium que- stionū ma- trimonia- lium solu- tio, ex Pa- triarcha quaeritur.

I. II.

Mercēs p- scriptiois.

Veniamē- go breui, cū poterō.

καθ' αὐτὸν ἐπεὶ τὰ νῦν ἀποσκοπεῖται ἀδύνατοι καὶ ἀχαρμονοὶ (κύριος οἶδ' αὖ) ὡς τὸ ἐμάθετε καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων: καὶ σύγγνωτε ἡμῖν.

Ταῦτα μὲν, Δεῖ τὸ παρόν, ὃ ἡ θεὸς τῆς εἰρήνης εἴη Δεῖ τῶν καὶ Δεῖ φυλάττω σε, ὑγίην καὶ ἀνεπηρέαστον, ψυχῆν τε καὶ σῶματι, βίῳ παντί. τὸ γράμμα, ὡς ἔκαλεσέ σε, στίλον πρὸς ἡμᾶς ὅσον τὸ σωτηριώτερον: ὅτι κάμνει χρεῖα.

† ὁ γὰρ νῦν παχώμιος.

causa est hac, quod valetudine minus bona sed debiles sumus sicut et de nouit, & nostri nobis id indicarunt. Veniã ergo nobis date.

Hac, impræsentiarũ. Interim Deus pacis conseruet & custodiat te sanũ & illasum, tum animo, tum corpore, per uitam omnem. Rescriptum, quæso, quàm primum poteris, ad nos mitte: quia opus est.

Ganni Pachomius.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΤΗΣΙΟΣ

Nuptiæ.

M. CRVSI ANNOTAT.

Γάμος, ἴσιν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνάφεια: καὶ συγκλήρωσις τῆ βίῃ παντὸς: θέλει καὶ ἀνὴρ ἀδικαίᾳ ποινω-
νία. Nuptiæ, sunt maris & femine coniunctio: totiusq; uitæ consortium: iuris diuini & humani communica-
tio. Βασιλικῶν lib. 28. Tit. 4. cap. 1. εἴμ ἐπίκλησον ὁ μνηστὴρ πῶ μνηστῆρ, ἐν τῷ τῆς μνηστῆρος καὶ μετὰ τῆτο, ὅνα τῶν ἀμφοτέρων τελευτήσκει συνέβη: τὸ ἡμῖν τῆς διοριᾶς ἀνατρέπεται, καὶ τὸ ἡμῖν ἔχει ὁ γῶν. Si sponsus
osculatus est sponsam tempore sponsalium: ac deinde alterum horum mori contigit: dimidia pars donationis
reuocatur: & dimidia persona superstes retinet. Eiusdem libri Tit. 3. cap. 16. ὁ ἀπὸ ἀγίας βαπτίσματος & διεξέ-
μον, ὃ διύναται αὐτῶν ὑπερὶ πρὸς γάμον ἀγαγεῖσθαι: ὡς δὴ τὸν θυγατέρα αὐτῆ γονομόλι. ἰδέ τῶν τῶν τῆς
μητέρα, ἢ θυγατέρα. ἀλλ' ἰδέ ὁ γῶν αὐτῆ. Qui aliquam e S. Baptismate suscepit: non potest eam sibi matrimo-
nio iungere: utpote, quæ ipsius filia sit facta. Nec item matrem eius, aut siliam. Sed nec filius eius. Eiusdem lib.
Tit. 5. cap. 17. ὁ γὰρ νῦν μητροπολίτης, hodie XXXX. Ecclesias habet.

Osculum,
sponsorũ.
Filia spiri-
talis.

μς'. † ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΛΟΓΙΩ-
τάτῳ ἀγίῳ προτονοταρῶ τῆ μεροῦλης τῆ χρεῖ-
ς ἑκκλησίας, ἐν τῆμῳ
δοθείτω.

HONORATISS. ET DOCTISS. XXXXVI.
S. Protonotario magnæ Christi Ec-
clesiæ, reuerentè tradatur.

Τὸ ῥητορικώτατε καὶ λογιώτατε, ἄγιε πρωτο-
νοταρῆ τῆς μεροῦλης τῆ χρεῖς ἑκκλησίας, ἡ ἐ-
μοι κατὰ πνεῦμα ἀγαπητῆ: θυλιῶ καὶ β' λογί-
αμ δέξαι ἀφ' ἡμῶν. Περὶ ὅξος ἐμδύσας ἡ-
μῖν: καὶ στέλλομεν αὐτὸ, ἐνα βαρέλη γεμάτω, ἀ-
πὸ τὸ καλίστορον, ὅπῃ εἴχαμεν καὶ πάλιν, ἀπὸ τὸ
διδόμεθον, ὅρξος. Ελάβομεν καὶ τὰ ὄψα-
ρα, ὡπερ ἀπέσειλας: καὶ θαριστήσαμεν πολ-
λά. Στέλλομεν καὶ τῆ ἐντιμωτάτη καὶ λογιωτά-
τη ἀγία μεροῦλη λογιωθέτα, μία καλίτ' α. ὁ-
ξος: διότι μεγαλίτερον ἀγγεῖον δ' ἐν δ' ῥέθη δια-
τὸ παρόν. ταῦτα Δεῖ σωτῆμῳ μὲν: ὃ ἡ θεὸς τῆ
εἰρήνης, εἴη ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἀδελφειῶς, εἰς ὅπαντί.
† ὁ τῶν πρὸς γὰρ νῦν καὶ χῶρος, παχώμιος.

Doctrina & eloquentia politissime, sancte
Protonotarie magnæ Christi Ecclesiæ, sibi mi-
hi secundum spiritum dilectæ: precationẽ fan-
stã cape à nobis. Aceti, de quo significasti, cas-
dum tibi mittimus plenum, de optimo gene-
re, quod habere potuimus. Si quid amplius e-
rit, in quo tibi insertire possimus: præcipe no-
bis. Accepimus et pisces, à te missos, pro quib.
magnas agimus gratias. Mittimus etiã hono-
ratiss. & doctiss. uiro, S. magno Logetheta, po-
culũ aceti: quoniam nullũ maius vas in præsentia
inueniri potuit. Hac, raptim: Deus aut pacis;
sit uobiscũ & nobiscũ cõtinẽter, in omni uita.

Acetum
missum.
Pisces acce-
pti.

Humilis Antistes Ganni & Chora,
Pachomius.

E 4 M. CVB.

M. CRVSI ANNOTAT.

M. Logotheta, Hierax est: nobilem uxorem, Cantacuzenam habens, πολυτελῶς ἱματισμόνῳ, τὸ ὕψος (inquit Symeon Sethus) τὴν τῆς τροφῆς ὄρεξιν ἐγείρει: βλέπει δὲ τὴν ὄψιν: ἐκκόπτει τε τὴν τῶν ἀφροδισίων ὄρεξιν, καὶ ἰσχυαίνει τὸ σῶμα. τὰς παχεῖς καὶ γλίχρους χυμὸς λιπῖνει: πρὸς τὰς ἐν πυρὸς ἐκλώσεις, σὺθὺς ἐπιτιθίμονον, λυσίτελεϊ: καὶ τὴν γαστέρα ἐπέχει. Vixit hic Symeō sub Imp. Michaelo Duca: qui à 107 . usq; ad 1081. imperauit.

Hi e r h x.
Aceti usus.
Symeon Sethus.

ΜΖ. † ΤΩ ΕΝΔΟΞΟΤΑΤΩ ΚΑΙ ΣΟΦΩ
 πᾶτι κυριῷ θεοδόσιω, καὶ πρωτονοταρίῳ
 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἀνα χειρῶν
 αὐτοῦ Βίλαβῶς Διοθείη.

CLARISSIMO ET SAPIENTIS-
 simo D. Theodosio, M. Ecclesiae
 Protonotario. In manus ipsius
 reuerenter.

XXXVII.
E monte
Atho.

† Εὐδοξότατε, σοφώτατε, καὶ πάσης τιμῆς ἀξίε
 κύριε θεοδόσιε, καὶ πρωτονοταρίε τῆς μεγάλης
 ἐκκλησίας: τέκνον μου ἡ ἡραπημῶς ἴσχυρ πνευμα-
 τικόν: δέομαι τῆς παναγαθότητος θεοῦ, ἵνα ὑγαίνης
 κατὰ τὴν διπλωρῶν ἀνθρώπων ἰσχυρ πᾶσι τοῖς ποθῶ-
 σι σε ἐν ἀληθείᾳ ἰδοὶ τὸν υἱόν σου, ὁ σοφώτατε, ὅτι πολλὰ
 ἐχάρημι τὴν χάριν: λέω ὁ κύριος ἐπὶ νόσῳ ἐμῇ
 εἰς σὲ: καὶ ἐδωρήσατό σοι σοφίαν τὴν ἀληθινὴν,
 λέω πολλοὶ ἔπιθυμοῦσιν. οἶδ' αὖ γὰρ εἰς τὴν γράμματα
 τὰ παρὰ σε ἡ χαρὰ χθόνια: καὶ ἡγάθην λίαν
 τὴν σὺν τῇ εὐχαρίᾳ, καὶ τὴν φράσιν, λέω ἔχει. ὅμως ὑ-
 περ βουχαριστῶ σοι: ὡς τέκνον μοι ἡ, καὶ ὡς ἀδελ-
 φόν ἡ γνήσιον, πάντες οἱ ἀγαθὸν μοι, σὺ ἐμοὶ
 ἀδελφοὶ πάντες. ἔχεις γὰρ τὸν μισθὸν ὅτι
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ: λέω ἐκ δεξιῶν ἀκράσῃς, τὸ
 ἐφ' ὅσῳ ἐποίησας ἐν τῶν ἐπιπέτων, καὶ τὰ ἐξῆς. Διὰ
 μικρῶν ἡ ἐπιπέτων, εὐάνω σοι χαλκιᾶ εἰσα-
 πάντα. τὰ δέκα μὲν, διὰ τὴν σὴν μεγαλονό-
 μιαν: ἐπεὶ δέκα, τῆς κυρίως γεωργίᾳ, τῆς
 μικρῶν λογοθέτη: τὰ δ' ἄλλα δέκα, τῆς κυρίως
 ἡ ἀνδριανῶν, τῆς ἀδελφῶν αὐτοῦ. ἔχα δ' ἐμεγὰ
 λη φροντίδα καὶ δ' ἄλλο τίποτε: καὶ ὀλίγον
 ἔλαιον. Ἀλλ' ὁ κύριος οἶδε, μεγὰ ἡ ὑσέρησιν
 ἔχομεν διὰ τὴν ἄραν, ἀπὸ ἐλαίου, καὶ ἀπὸ ἄ-
 λα τίποτε, καὶ εἰ θέλει ὁ κύριος, εἰς τὸ νέον λά-
 δι φροντίεμεν, καὶ διὰ τὴν ἀνθεντία σε, καὶ δ' ἡ
 ἄλλης ἡραπημῶς. ἔσομαι γὰρ ὁδηγηθεὶς ὑπὸ θεοῦ
 βοήθησον καὶ ἐν αὐτῇ, ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ
 εἰς τὴν δεσποτίαν, εἰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην, ἢ ἄ-
 λην βοήθειαν: ὡς ἀδελφὸς καὶ βοηθὸς πάντο-
 τε: ἵνα ἔξῃς τὸν μισθὸν διπλωρῶν: καὶ τὴν βουχα-
 ρίαν ἀφ' ἡμῶν πάντες, ἕως εὐαγγελιστοῦ.
 ὁ ἡ θεὸς τῆς εἰρήνης ἐσὼ μὲν σε, βίω παντὶ.

*Clarissime sapientiss. & omni honore digne,
 D. Theodosi, M. Ecclesiae Protonotarie: fili mi
 dilecte spiritualis: precor tibi à Deo opt. max.
 salutē animi & corporis: tibi, inquam, iuiq; ue-
 ro desiderio flagrantib. Scire te velim, sapiē-
 tissime: mihi magno fuisse gaudio, gratiā di-
 uinitus tibi inspiratā: qua tibi donata est ve-
 ra sapientia: cuius multi sunt cupidi. Vidi. n.
 literas à te exaratas: vehementerq; genus cō-
 positionis & elocutionis sum admiratus. Ideo
 gratias tibi incredibiles ago: unaq; ut tunc fi-
 lio, ut fratri germano, cūcēlī mei fratres: & q
 bus cōmunia mecū sunt exercitia. Habes, qui
 gratiā tibi referat, in die illo: quo ad dextrā
 stans, audies illud: Quatenus uni fecistis
 horū, & quae sequuntur. Ad aliquantulum
 aut nostri recordationē, mitto tibi cochlearia
 30. quorū decē, tuā D. retineat: altera totidē,
 D. Georg: minor Logotheta, capiat: reliqua
 vero, D. Adrianus, eius frater. Valde quoq; o-
 perā dedi, ut aliquid amplius mitterē: salū
 oleū. Sed Dominū testor, magnā in p̄sentia pe-
 nuriā hic nunc esse, tuū olei tuū aliarū rerū. At,
 uolente domino, quando noui olei perceptio
 fuerit: tuā etiā D. & aliorū amicorū, rationē
 habebimus. Tu pro donis, quib. à Deo instru-
 etus es: quae so, nostris etiam, qui hic uiuūt, fra-
 tribus opitulare: quando uel apud Oecumeni-
 cū, uel alibi, tuo eis opus erit auxilio. Fac, itā-
 quā frater, quouis tempore ad auxiliādū para-
 tus: ut mercedem capias duplicem: gratiarū
 certē actiōnem à nobis perpetuam, donec ani-
 ma spirauerimus nostra. Deus pacis dator,
 tecum sit per uitam omnem.*

Precatio
fausta.

Tibi de tua
eruditione
gratulo.

Et pro me-
ritis grati-
as ago.

Cochlearia
mitto.

Commē-
do nos tibi.

Matth. 25.

† Θεοφανῆς ἱερομόναχος καὶ σὸς πατήρ κατὰ
 πνεῦμα, γράφει:
 † ἰδοὶ τὸν υἱόν σου, ὅτι ἡ πολυχρόνιος πλε-
 γλῶ: λέω ἐποίησαν ἡμᾶς οἱ φιλοθεῖται, ἐπι τῶν
 αἱματῶν σαζόντων: καὶ ἔπαυον τὴν ποιῆσαι
 ἡμᾶς ἐπεὶ χείρων τῆς πρώτης. Τὸν κρο-
 βατομ (ὡ γῆ καὶ ἡλιε) ὅμ πάντες καὶ ἀπὸ
 ὁ κόσμος ἐπίσταται: ὅτι βεβαίως καὶ ἀνυπό-
 ἡσως λέω, καὶ ὑπάρχει, τῆς λαύρας: αὐτοὶ
 ἰδοὶ.

*Theophanes Hieromonachus, tuus secundum spiritum pater.
 Addo etiam hoc. Plaga nobis longo iam tempore à Philotheitis influcta, nondū cōsanuit:
 sed adhuc sanguine stillat. Nondū tamen illi
 desistunt: quin alterum priore perius vulnus
 imponāt. Crabatū (ὁ cælū ὁ terra) de quo toti
 mūdō cōstat: p̄tinuisse, et p̄tinere certi, absq;
 omni cōtrouersia ad nostrū monasteriū ipsi
 nunc*

Defensio-
nem cōtra
Philothei-
tas peti-
mus.

IQANNINA 2008

πισσι νύμ: κ' έβαλον πύρ, και έκαυσαν άπαι
σαν τιν έξοχλω και έσωχλω τ'ε τ'επικη: και ιδίω
ξαν οδ' ημετέρης, άδ'ελφής: και ε παύονται
πλέου: Ερ'εφομεν δ'ε χ' τ'ε δ'εαπότ'ε διαγραμ
μάτωμ: όπως ποιήση, αύ'οδ' καταπαύσαι τ'ης
κακίας, και σωδραμου, ές συπραπίτης, τ'ης
λαύρας, κ' υπ'ερμάχησού: ίνα τ'ου σ'εφ'ανου
λάβησι: ίνα μη κ' τ'ε κακ'ου πρόσω Δ'ιβη.

vendicant. Itaq; ignem iniecerunt: & quic-
quid vel extra eū locū est, vel intro spectat,
cōbuserunt: nostrosq; fratres inde eiecerunt:
nec finē iniuria faciūt. Scribimus etiā ad D.
Patriarchā ea de re: ut illos à malignitate sū
moueat. Ibi & tu, ut commilito noster, succur-
rere cænobio & propugna: ut corona tibi im-
ponatur: nec malum ulterius serpat.

M. CRVSI ANNOTAT.

Extra, in scriptum alia manu erat: από άγιου όρους μονής λαύρας τ'ε άγιου άθανασίου: id est, ex mōtis sancti (qui
olim Athos erat, à Xerxe professus) Monasterio Laura sancti athanasij. Sigillum, extrinsecus impressum, fa-
ciem tanquam S. Athanasij, cum pectore ad cingulum usq;: cerā albā, sine chartula, habebat: ubi litera, ad de-
xtram, Ο Α Γ Ι Ο Σ: ad sinistra, Α Θ Α Ν Α Σ Ι Ο Σ. λαύρας huius conditor Athanasius, temporibus Niceph. Pho-
ca uixit: anno scil. 951. et inde. Tunc in Atho, cænobia condita. Vocatur autem άγιου όρου, δια τ'εσ' όσους οφ
αυτ'ω ε'καυσήσαντες. bi sunt 22. Monasteria: in quibus, Hieromonachi & Monachi circiter quater mille. In
maioribus sanē Monasterijs, treceni circiter: in minoribus, duceni, alicubi etiam quinquagenis accedentibus:
in minimis, centeni, aut centeni quinquageni. Sunt in eo monte etiam Eremitæ, ut & Ascetæ, circiter mille.
Colunt hortos, uineas, arbores. Fertur ambitus eius, milliarium circiter C L. Isthmus, unius milliarij, προ α
και dicitur. inter alia Monasteria, est etiam ibi η φιλοθέα μ'ονη, insulam Thasum spectans: de cuius Monachis,
hoc loco Theophanis querelā est. Idem in alia Epist. scribit μεγαλωσ' επ'ερχομεν υ'πο τ'ων όντων πατέρων
ο'ν τ'η τ'ε φιλοθέα εν βασιλίας μ'ονη, δια μερικ'ον τιν'α τόπο μ, δ'ν ε'χουσι ευπαλαι εις το καλέμονο: μιλοπόταμο:
και μεγαλωσ' ημ'ας ε'ξωστειμ'ως ε'ξημ'ώσαν. In summo uertice, δ'αντα δεγunt. Percidunt omnia Monasteria, ne ul-
lam molestiam Turcæ. inferant, quotannis aleorum duo milia, ex elemosynis Christianorum. Hæc, partim
ex D. Theod: partim ex Theophane, partim ex Gerlachio.

Laura, Mo-
nasterium
S. Athana-
sij.

Mon. S.
feu Athan.

† ΤΩ ΕΝΤΙΜΩΤΑΤΩ ΚΤΡΙΩ ΘΕΟ
δοσίω, κ' πρώτονοτάτω τ'ης χ'ριστ'ε με-
γάλης εκκλησίας, ε'γχαρίσθ'είη.

HONESTISSIMO VIRO, D.
Theodosio, M. Ecclesiæ Christi
Protonotario.

XXXXVIII
Callipoli.

† Τιμ'ιώτατε χ'ρησιμώτατε, και εν χ'ριστ'ω ή-
μ'ων άραπητι άδ'ελφε, κυελε θεοδ'όσι, κ' πρώ-
τονοτάτω τ'ης χ'ριστ'ε μεγάλης εκκλησίας: τ'ου
εν χ'ριστ'ω άσπασμού δ'οτονέμου σοι, σωζ'ω δ'ι
γυνεσ'άτω σοι πενηθ'ω. και δ'εόμοι τ'ου θεού,
τ'ε υ'γαλινετε πανοικί, και τ'ου δι'ωπλ'εμ'αν-
θ'ρωπ'ου. υ'γαλινόμεν' η' κ' ημ'εις, τ'η ε' θε' μακρο-
θυμία κ' ακοχη. Γίνωσκε εν αιθέντα, όπως δ'υ-
βη κ' υπ'ερβολικ'η παχ'νη κατέκαυσε οδ' άμ-
πελόνας τ'ης καλλιπ'όλεως: ώς ο'κ' άλλοτε γέ-
ρονεν ποι'όν. κ' Δ'ιβ' τ'ε το εκρεθ'ησης οι έχον-
τες, οδ' καλ'ες οίνες, Δ'ιβ' τ'ου ερχόμενου χ'ρό-
νου. κ' επιμήθηκε τ'ο καλ'ου άσπρα κ. τ'ο μέτρα
κ' επίκεινα. δι'ό ε'χε υπ'ομονίω, ει κ' όρ'ισης. κ'
εις τ'ου κ'ηρόν τ'ε τ'ρίγας, ει κ' δ'ιθ'ωδ'σει ο μ'ε-
σ'ο: τότε σωθ'εω γ'εμίσομεν, και δ'οπισίλο-
μέν σοι, τ'ο άγγίον. Ταύτα δ'ε ωβ'ι τ'ετ'ε. ει δ'ε
και ωβ'ι ημ'ων έρωτάσι ελθ'ωμ' ο μητροπολίτης
ενταύθα, κ' εδ'όλλ'ως β'ελεται είσηνεύσαι. άλλ'
εδ'ε τ'ο χ'ράμμα ε' παναγιότατε ημ'ων δ'εαπό-
τατε ή θέλησ'εμ' όλ'ως ήδ' εμ, ή αναγνώσαι, λέγων
σί ο πατριάρχης, εις τ'ο έμ'ον όσπίτιον εί-
σι, ε'ξ'εσιαζ'ετω τ'ο πατριαρχίου αυ-
τό, ός δ'ε δ'ωκεν αυτ'ου τ'ο πατριαρ-
χίον:

Honoratissime & prestatissime dilecte no-
ster in Christo frater. D. Theodosi, M. Ecclesiæ
Christi Protonotarie: salutem in Domino pre-
cor tibi, & generoso socero tuo. Precor etiā De-
um ut ualeatis cū tota domo, tam corpore, q̄
animo. Valeatis nos quoq; , concessu liberali
patientiaq; Dei. Notum sibi sit, Domine: ni-
miu pruina & gelu adustas esse vineas Cal-
lipoleos: quo alias factū non sit. Quæ causa
est, ut, qui bona uina habent: ea in aliud tem-
pus, cellis clausis, reseruent. Preciū itaq; boni
uini nūc ita circuit: ut mensura uiginti Aspris
vendatur, & amplius. Ideo patientiā habe,
si uis. Tempore uindemia, si modo bonū fue-
rit mustū: implebitur, Deo iuuante, nos, tibiq;
mittemus. De hoc satis. Quod si de nobis etiā
queris: ueniens huc Metropoli, nullo modo
pacem colere uult: imò ne aspicere quidem,
necdum legere. Sanctissimi nostri Rescri-
ptum: sed dicit. Quid intendis Patriar-
cha? In meam domum introducere Sacerdo-
tes? Patriarcheum suum curet: in ea se ia-
ctet aula. Rex, qui ei Patriarcheij curam cō-
misit:

Salutatio.

Gelu uites
læfic.

Metropoli
ta inquit-
tudo,

μη.

ορ: δ' ἐδ' ὡς καμὲ τὰς ἐκκλησίας. Ἐπαρεκά-
λεσα γὰρ αὐτὸν, μετὰ τινος τῆς πόλιτος χρι-
στιανῶς, ἐρηγεῖν μετ' ἡμῶν: καὶ οὐκ ἠθέλησεν
ἀλλ' ἐδ' ἐσιωφορσῆ μὲν καθεζόμενος, καὶ ἡσυχά-
ζων εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἡ δ' ὄρσειν ὁ πατριαρ-
χης μόνος μὲν αὐτῷ ἐρχεται νῦν καὶ ὁ ἰωάννης, ὁ
ἐμὸς ἀντίπαλος: καὶ μέλλει ἐλθεῖν εἰς τὴν δεσπό-
τιαν: καὶ ὑπερμαχῆσαι, καὶ ἀνατρέψαι τὸ πᾶν τῆς
ἐκκλησίας. Καὶ ἔχε κατὰ νῦν, ὡς ἀδελφῶν
πιστότατε, ἐὰν πέσει λόγος: ἀνέγγειλε ταῦτα
τῷ δεσπότῃ κατὰ δ' ἴαν, ἵνα γινώσκῃ καὶ τὰ,
ὅσα μοι ἐσηλές γεράματα, ἐδέκηνκα: καὶ ὅσα
ἐλθῆσάν σοι πάλαι. Τοῦ κυρίου κωνσταντίνου ἡσυχίας
τῶς αὐτῶν, καὶ πάντας οὖν φιλοῦντας σοι, χαί-
ρετῶν καὶ εὐχομαι. ἔρρωσθαι ἐν χριστῷ, ἀδελφῶν
φίλτατε.

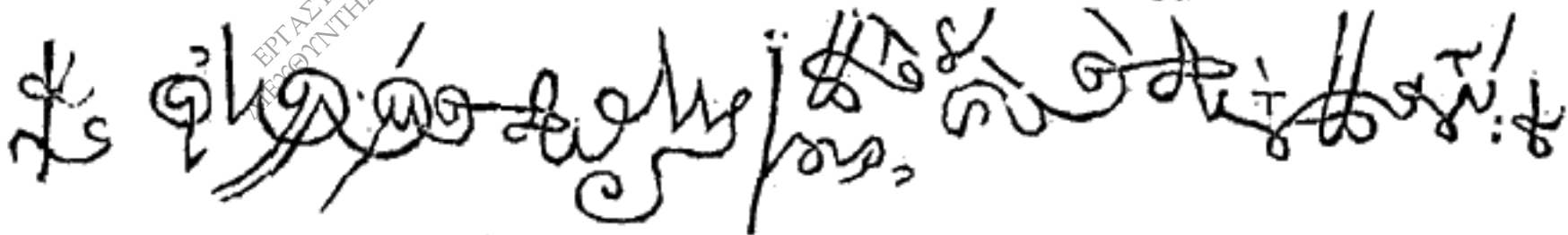
† ὁ οἰκονόμος Καλλιπόλεως, καὶ σὸς
κατὰ πάντα.

misit: idem etiam mea fidei tradidit has Ec-
clesias. Hortatus sum eum, adhibitis aliquot
ciuitatis Christianis, ad pacem nobiscum: sed
noluit. Imò ne rem quidem ullam mecum a-
git: sed quietus in Ecclesia, quæ Patriarcha
attribuit, sedeo pro me solus. Nunc etiam i-
stuc venit Ioannes, aduersarius meus: aditu-
rus ad Dominum nostrum, propugnandi cau-
sa, & illud de Ecclesia refutaturus. Tu in me-
moria habe, ut frater fidissimus. Si in mediū
oratio uenerit: seorsim hac Patriarcha annū-
cia, ut sciat. Ceterum, quas mihi literas misi-
sti, omnes accepi: magnasq; gratias ago. Con-
stantem, unā cum matre ipsius, & omnes a-
micos tuos, salute & bona precatione impero
tior. Vale ope Christi, fratrum charissime.

Oeconomus Callipoleos, tui stu-
diosissimus;

Ioannes,
iplius dete-
for.

Salutatio
amicorum.

M. CRVSI ANNOTAT.

Distat Callipolis quadridui à Constantiнопoli: quæ fortè sunt 36, leucæ ut lib. 2. cap. 2. Belonij est. D. Theo-
dosius, centum miliaria illinc distare dicit: quò etiam uno die, in suo Exarchatu, ab ins. Chalce nauigauerit: & be-
nignè à Sacerdotibus, qui ibi sint, exceptus fuerit: Christianis domos ad mille inibi habentibus. Ait, eam è re-
gione habere ciuit. Oricntis Lampfacum. Belonius magnam ciuitatem, muris carentem, perhibet: habitatam à
Græcis, Iudæis, & Turcis. Vineam ibi uidit, septies in anno fructum maturum ferentem. Foris in campo cernun-
tur, specie collium, sepulchra ueterum Thraciæ Regum. Autographo autem huius Epistolæ inscriptum est:
Καλλιπόλις, ἢ καὶ ἀμφίπολις, οὗ θ' ῥάκη. Anno 1363. Amurates primus, LX. millibus Turcarum Hellepontum
traiecit, per speciem ferendi Græco Imp. auxiliij, Callipolim expugnauit. Inde Philippopolim & Adrianopolim
cepit, scripta est hæc Epistola, postquam Theodosius mense Nouemb. 78. nuptias celebrasset, anno proximè in-
secuto. In alia enim Epistola, anno 80. (ut conijcio) scripta, uites exiccatas destitutione pluuiæ, idè hic Oecon-
omus scribit. Οἱ ἀμπελῶνες ὑμῶν ἐξηρανώθησαν ὅλως ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας: καὶ ἔν ἀπολαύσασθαι κερπὸν (κῆριον εἶδος)
καὶ φενοχωρῆσθαι μεγάλως, τῷ ἀρτε, καὶ παντοίας τροφῆς, ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας. Μέτρον uini, conijcio ex Gerlachio
aliquantò plus 6. Vuirtembergicis mensuris esse.

Callipolis.

Amurates.

μθ. † Εἰς τὰς χεῖρας τοῦ θεοδο-
σίου, καὶ πρωτοπρεβ. τῆς μεγάλης ἐκ-
κλησίας, βύλα βῶς δ' ὠθίη.

IN MANVS THEODOSII, M.
Ecclesiæ Protonotario,
reuerenter.

XXXXIX.

† Εὐλαβέσασθε πρωτοπρεβ. τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας κυρίε θεοδόσιε, ἡ ἐκατὰ πνεῦμα
ἀγαπητῆ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος: πέποιθα εἰς θε-
ὸν, καὶ δέομαι, εἶνα ἔσῃ πολυχρόνιος. ὁμος τῆς
γραφῆς σα ἐλαβῆ, καὶ ἐκατὰ λαβῆ. ἀμι, ἀφ-
ναμι κάθομε εἰς τὴν μητρόπολιν: ἀμι ἔφθ-
ρα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον: ἔτε καὶ γραφῆ δ' ἐμ-
σίλα τεῖμα ἀποκρίσῃ σα. ὁμος διαπῶδρα μικρῶν
ἐνθέμισι, σέλνο σε μετὸν λεβέτι ρεζῆ, εἰς τὸ
δισάκι ραμμένο σα καλλομφακί, καὶ σα καλ-
λά κρυκία. ἔρρωσθαι, καὶ ἡγίασθαι.

† ταπεινὸς Βάρνης, ἀπὸ ἀκί.

Reuerende Protonotarie M. Ecclesiæ, D
Theodosi, filz secundum spiritum dilecte hu-
militatis nostræ: sicut spero in Deo, sic etiā ro-
go ipsum, ut sis longæuus. Literas tuas accepi
& legens intellexi. Verum, quia non sedeo in
Metropoli: sed fugi de loco in locum: nihil, ne
Epistoliū quidem, misi ad D. tuam. Attamen,
ut aliquantula apud te sit recordatio nostri:
mitto tibi per Libetiū Nauarchū, in pera in-
sutum aliquantum lentis & fabæ. Valetudi-
ne bona utere.

Variā.
Salutatio.

Silentij ex-
cusatio.

Munusculi
missio.

Humilis Metropolitæ Barnæ, Acacius.

M. C. R. I.

Τ Ω

Ο μετροπολίτης Βάρνης, Εμπόντω έστι πόλις. Sic extra, huic Epistolæ inscriptum erat. Die S. Martini Papæ, anno 1444. Vladislaus, Rex, Vngariæ et Poloniæ, apud Varnam occubuit, ab Amurata superatus. Antea, Christiani hanc civitatem, & alias, occupauerant. Η μὲν Βάρνη, inquit Laonicus lib. 6) ὡς ἐπολιούρητο προσιχώρησε καθ' ὁμολογίαν ἰδίᾳ δὲ καλλιέτην, ἐάλω: προσβυλλόντων τῶν παύων καὶ ἀναβλάντων ἰδίᾳ τὸ τεῖχος. Scripsit Philip. Callimachus de pugna Varnensi librum.

Varna, olim Dionysio-polis.

† ΤΩ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ. Ιωαννίνων ἐγχειρογράφησε πλεμβελίω δ. ιν. θ.

SACRATISS. METROPOLITAE IOANNINORUM. Septemb. 4. Indiæ. 9.

L. Constanti-nopoli.

† Πανιερώτατε μητροπελίτα ἄγιε ἰωαννίνων, ἡμέτερε πᾶτερ καὶ ἐσπῶτα, εἰς ὑγιαίνων, τῆ πάντοκρατορικῆ χειρὶ κυβερνώμενον. ὑγιαίνοντι καὶ ἡμεῖς, θεῶ μακροθύμῳντ, ἐδὶ δωρῶν ἱερῶν σε. Δία βραχέων γράφω σοι, ὅτι ἐμακάριστα ὁ παναγιώτατε πατριάρχης, κύριος μητροφάνης, τῆ θ. τοῦ παρόντος αὐγῆς. μηνὸς, ἡμέρας γ, ὡρα ατῆς νυκτὸς: καὶ πάλιν ὁ κύριος ἱερέμιαις ἐκάθισεν. Λοιπὸν, γράφω σοι, οἷον ὡραμῖδος τῆν γράφω μου: να φροντίσης διὰ τὸ εἶλαι τὰ ὀφειλόμενα: ἀπαραιτήτως. Εὰν γὰρ ἄλλως γνήτην: κάμνει χρεία, να ἐξοδίασω οἶκόν σου: να ἔλθω αὐτὸ, κατὰ ὀροσμὴ βασιλικῆ: να τρέχῃσιν καὶ πῦσαι αἱ ἐξοδοὶ ἐπάνω σε: καὶ να βλασφημῶ καὶ δ' ἰκαίως εἰς τῆν πανιερότητά σε: διότι, ὡς βλέπω, ὅστις κάμει κακόν, ἔχει τῆν ἀμοιβήν. Ερρωσο. τῶν πρώτων ψάλτων, καὶ τῶν ἀνεψίωσιν, προσαιγοροῦμεν ἐν χριστῶ. Σεπτεμβρ. δ, ἰν. θ. Τὸν Διάκονον δεξιόθῃτι, κύριον νικηφόρον καὶ ἀσπασον ἐξ ἡμῶν. Ελάλησιν καὶ πρὸ αὐτῶν εἰς πᾶτα, ὅπως σε γράφω: καὶ φιλιώσῃσιν.

Sacratissime Metropolita Ioanninensis, pater. & Domine noster: sis saluus, omnipotente manu te gubernante. Valemus etiam nos, Dei longanima benignitate, & precibus tuis sanctis. Paucis tibi significo, sanctissimum Patriarcham, D. Metrophanem, in beatas sedes receptum esse: idq, nono die proximi Augusti mensis, Feria tertia, hora noctis prima: iterumq, in throno sedere D. Hieremiam. Deinde moneo te, quamprimum videris hanc Epistolam: statim operam des, ut huc mittas, qua debes, perempta omni recusatione moraq,. Si enim secus feceris: necesse erit, me de teo sumptus facere: & de mandato Regiois tunc venire: ut ita omnes expensa, in te retio dant: egoq, in S. tuam iure inuehar: quoniam ut video, qui male facit, parcm gratiam recipit. Vale, Protopsalten, & consobrinum tuum, salutamus in Christo. Datum Septemb. 4. Indiæ. 9. Diaconum humaniter excipe, D. Niccyhorum in nostroq, nomine saluta. Locutus estia cum ipso de his, quæ ad te seribo sum: tu hominem complectere, & amicum tibi ad iunge.

Patriarchæ Metroph. obitus.

Debiti ex- alio. Salutatio- nes.

† σὸς κατὰ πάντα, θεοφάνης ἱερομόναχος.

Tua D. studiosissimus, Theophanes Hieromonachus.

Ioanninorum Antistes, olim Episcopus erat, τῶ ναυπακίου πόλεως αἰτωλίας, cum pluribus alijs Episcopis, subiectus. Nunc idem, pro se Metropolitæ est. Ioannina, Aetoliæ urbs, olim Cassiope dicebatur: ut Laonicus lib. 1. ait. Eam Carolus Tochius (ut apud eundem Historicum lib. 5. est) Amurata secundo tradere coactus est. Metrophanes hac loco, 9. Aug. mortuus scribitur: quem Solomon Schmeickerus 11. Aug. mortuum scripsit. Sed fortassis eo die sepultus fuit. ἡμέρα τρίτη, seu Peria tertia, dies Martis est.

Ioannina C

† ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΩ, καὶ ῥητορικωτάτῳ, κυρίῳ ἰωάννη τῶ ζυγομαλά: ἐν τῆ μητροπόλει τῆ ἀδριανιπόλεως, δ' οθῆτω.

ERVDITIONE ET ELOQVBNtia ornatissimo viro, D. Ioanni Zygomalæ: in Metropoli Adriani nunc uiuenti.

LI.

† Τιμιώτατε, λογιώτατε, τῶ ὄντι ῥήτορ, καὶ κατὰ πάντα ἡμέτερε, κύριε ἰωάννη ζυγομαλά:

Honoratissime & eruditissime, Rhetor nobilis, nobis longè charissime, D. Ioanne Zygomalæ:

Salutatio.

E. Γ. Δ. της . ρ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

μαλᾶ: χάρις εἰς σὲ τῆ ἐντιμότητι, καὶ εἰρήνῃ, καὶ ἔλεως, πρὸς θεῶ πάντοκροτορ. ἡ δὲ περὶ φθασκότες ὑγιείς ἐν Κωνσταντινῶ πόλει, ἡνώθημεν τῶ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ κορίνθῳ. Καὶ ἐξ ἀμφοῖν μίλυθεις, ὁ ποτε κατισαρείας, καὶ ἐλεγχθεις, καὶ ᾤρινεθεις παλῆσα, ὑφ' ἡμῶν, ἐδ' ὅλως ἔωχετο δ' ἀνά σοι τί, μάλλον δ' ἐπαται πρὸς σου φλυρία δέκα: ἀπερ ἐν αἰτίαι δ' ἀνεκα σοι δ' ἐδωκεν, ὡς φησι. Διὸ καὶ ποιήσου, ὡς χεῖζεις. Ἐπὶ δ' ἐμαθητᾶς, πρὸς θεῶ, μὴ ἀμέλει, ἀλλὰ πᾶσαι δ' ἰαμαί, ἐν ἰπμελείαι καὶ καθάρσιν συνειδήσει, ἀπ' ἀσσορ: καὶ ἐπὶ τῶ κελδοῦν καλογήρας ἀεὶ ἐπὶ τὸ κρείττον νῆθετε. αὐτοὶ γὰρ φαρῆντες, φᾶτορ ἀφικέσθαι, ἀλλ' ἔπωϊδομεν τὸ τέλ. Σὺ δ' ἐ, Νικόλαε, πώλησορ τὰ κροσία, καθὼς σοι ἐπαρήγγελα: καὶ ἐπίβλεπε τὰ ἀμπέλια, καὶ δ' ὄστερ σορ αὐτά. Καὶ σὺ, Δημήτριε, ἀπ' ἀσσορ ἰπμελώς: καὶ ἐπίβλεπε καὶ τὸ κελδοῖορ. Σὺ δ' ἐ, ἐφ' ἡμέρῃ, βλέπε τῆς ἐκκλησίας τῶ ἀκολοθία, καὶ τὸ κελδοῖορ. Καὶ ἀπαντα τὰ παιδῶ ἰπμελώς ἀπ' ἀσσορ ἰαμαί. Δομέσιχε, ἰπμελέ τῆς ἀκολοθίας, καὶ τῆς ἀπ' ἀσσορ, καὶ μὴ ἀμέλει. Τῶς ἐντιμοτάτης καὶ ὄυγνεσάτης ἀρχοντας καὶ κληρικᾶς ἡμῶν, καὶ ὑμᾶς ἀπαντας, ὀλογοῦντες ὀχομέθεν. Μαίωιη.

† Αδριανῶ πόλεως Ἰωάσαφ.

ccres, & sacri ordinis viros, ac vos uniuersos, salute feliciq, precatione nostra impertimur. Μαῖη ΧVIIII. Adrianopoleos Ioasaphus.

M. CRVSI ANNOTAT.

Adrianopolis, p magna urbs est, minime munita, uilibus aedificijs: plena aut negotiationis praesertim Iudeorū. Extra eam, fluiuius satis magnus est, nomine Maritza. Ex peregrinatione Melchioris Seidlicij. Maritza, olim Hebraei uocabatur. Adrianopoli, etiam ὀρεστίας, ὀδολος (Orestias) nomen est: ut Laonicus lib. 2. ait. Eam urbem Amurete primus, sedem Regni sibi constituit 1363. Episcopatus habet, ὀγαθὸν πόλιν, πωρὶ πόλιν, τραβιζίνον. Hic Ioasaphus postea Patriarcha fuit.

Cæsariensis nihil tibi datur re uult.

Doce fideliter discipulos.

Singuli officiales facite officium

Adrianopolis.

† Τῶ Παναγιώτατῳ ἡμῶν αὐθνήτῃ καὶ δ' ἐσσοτῇ, καὶ οἰκουμενικῶ πατριάρχῃ, ὀλαβῶς καὶ προσκυνητῶς ἐγχειροθεῖη.

† Παναγιώτατε ἡμῶν αὐθνήτῃ καὶ δ' ἐσσοτῇ οἰκουμενικῇ πατριάρχῃ: δ' ὀλαβῶς προσκυνητῶ παναγιώτατος. Ἰλιώ, δ' ἐσσοτῇ μῆ, αὐτῶ ἔρχεται ὁ κύριος, ἰωάννης ὁ βαπτιστής: διὰ τινὰ συκοφαντίαν: ὅπῃ τ' ἐσυκοφαντήσαν. Καὶ διὰ τῶν,

SANCTISSIMO NOSTRO Domino, Patriarchæ Oecumenico, summa cum reuerentiâ reddatur.

LII. Pogoiana

Sanctissime nosse here ac Domine, Oecumenice Patriarcha: reuerentiam tuae sanctitati, ut seruus, exhibeo. Deinde ad S. tuam uenit Ioannes Baptistas, cogente quadam calumnia, qua nonnulli ipsum presserunt.

Quocirca

τῆτο, δ' ἔσποτά με, Ἐοήθησιν αὐτῶν ἔργω καὶ λό-
γω. ἴσως γε, θεῶ Ἐοήθησιν, καὶ παναγίω σα δ'
χῶν, ἀζήμιος λυβρωθῆ τ' ἀδίκῃ συκοφαντίας.

† καὶ δ' ἄλ τῆς παναγιατῆ σὲ πωγω-
ἰανῆς, Γαβριήλ.

Hoc loco, rotundum sigillum impressum erat: in cuius interiore circulo, turris Templi. & u-
tring, sancta facies, cum pedore. Circa eum, & intra exteriorem, circulum, hæc uer-
ba. Τ Ο ΑΡΚΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΩΓΩΙΑΝΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛ. Li-
tera (ut & iconis linea) albæ: reliqua uerò, nigra.

M. CRVSI ANNOTATIONES.

Huic Epistolæ à tergo inscriptum erat: ἀπὸ πωγωϊανῆς, πόλεως ἐπαίῳ θρασυλονίης. A Pogoiana, ciuita-
te supra Thessalonicam. Ad singula item 4. latera eiusdem pagina, totidem cruces. De calumnia, quàm de-
testabile malum, lege Luciani scriptum pulcherrimum περὶ Διαβολῆς.

ινγ.

† ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ ΑΓΙΩ ΠΡΩ-
τονοτάριω τῆς μεγάλης ἐκκλησίας,
κυριώ Θεοδώσιω, ἐγχε-
ριαθεῖν.

† Τιμιώτατε καὶ λεγιώτατε, ἄγιε πρωτο-
τάριε τῆς καθολικῆς τῆ χριστῆ μεγάλης ἐκ-
κλησίας, κύριε Θεοδώσιε, ἐμοὶ ἡ λίσαν πειπ-
θητε ἀδελφε ἐν κυριώ: χαῖρε ἐν χριστῶ τῶ
θεῶ, καὶ υἱαίνε, μὲ τῶν πειλημενῶν σοι τέκ-
νων, ὡς αὐ αὐτὸς εὐξαίει: ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς εὐ καὶ υ-
γιῶς ἔχωμεν: φυλαττόμεν τῆ παντοκρατο-
ρικῆ δυνάμει ἕως ἄρτι: ἐκλιπαρούμεν τῶν
θεῶν, ἵνα υἱαίνῃ καὶ ἡ σὴ αὐθεντία, εἰς τέρψιν
καὶ χαρῆν ἀληκτοῦ ἡμετέρου, τῶν ἐκ μεσης
ψυχῆς φιλέντων καὶ ποθέντων τῶν σὶν λο-
γιότητι.

Εἶ τῶν καθαρῶν φίλων, ὅταν ἀ-
κούσιν τῶν υἱῶν τῶν φίλων, σκιρτῶν σφό-
δρα, καὶ ἀγάλλεται: καὶ σὶν ἰπλήσμων γίνι-
ται τῆς ἀγάπης; εἰμ καὶ πέρρωθ ἐν ὑπάρχω-
σιμ. Περὶ τῆς παρέγγαείας; ἡ ἐνετήλην ἡ
μῶν, μὴ ὅλοις μερίμνα πρὸς ἐκείνης. ἔ γὰρ ἐνέ-
τυχόν αὐθρόπομ πισόν, πέμψε σοι πάντα
ἕως τῶ νῦν, ἀλλὰ πάντα κατὰ νῦν ἔχω: καὶ, ὅ-
ταν αὐθρόπε θημερέσαι: τάχιστα δόπος ἡλε-
δοῖ; ἐπεὶ ἐφησας ἡμῶν πάντα. Ὀλπῆζω δ' εἰς τὸν
Θεόν

Quocirca tui muneris est, Domine mi, opitu-
lari ei tū uerbis, tū factis: si fortè, Deo bene-
iuuante, tuisq, sanctis precibus, innoxius dis-
cedat, improbißima sycophantia solutus.
Sanè paratus eram, ut et ipse unà uenirem.
Verum effecit Epistola quadam, mihi à Do-
mino Nino missa: ut rursus per aliquot dies
retentus fuerim: quemadmodum ad te antea
scripsi: & Epistola Ninci clarius indicabit.
Veruntamen Aspra, citra recusationem pro-
fero. Interim sustinemus expensas multas.
Ad oliuas quod attinet: curati ad mittendū
erant dua fasces: quibus ego fasces tres ad-
didi. Tuis sanctis nos precibus commendo.

Pogoiana Archiepiscopus, S. tue
seruus, Gabriel.

Intercessio
pro Ioan.
Bastare, sy-
phanticè
delato.

Excusatio
cur non est
comitatus
sit.

Olarum
missio.

Pogoiana.

ΛΑΥΔΑΤΙΣΣΙΜΟ Σ. ΠΡΟΤΟ-
νοτάριο magna Ecclesiæ D.
Theodosio.

Virtute & doctrina commendatissime, S.
Proto-notarie catholica Christi magna Eccle-
sia, D. Theodosi, frater mihi in Domino pla-
nè desiderabilis: salue beneficio Christi Dei,
& vale, cum charis tuis liberis, ex sententia
& optato: quandoquidem nos quoque bona
ualetudine sumus: conseruante nos omni-
potente benignitate etiam nunc. Itaq, Deū pre-
cor, ut & tu rectè ualeas: & inde nos perpe-
tuum cariamus gaudium letitiāq, qui te in-
zimo quodam animi affectu diligimus: desi-
derioq, præstantis tue eruditionis teneamur.
Consuetudo quippe uerorum amicorum est:
ut, quando amicos rectè ualere audierint, le-
titijs omnibus exultent: nec amicitia obliui-
scantur, quamuis locorum interuallo longio-
re ab illis disiuncti sint.

De cetero, q, ad negotiū attinet necessariū,
nobis à te mandatū: nō est, q, ullā eius causa
solicitudinē capias. Licet: n. adhuc nō miseri-
mus tibi omnia: factū id inde est, quòd non-
dū hominē nactus sum fidelē. Nihilominus
tamē omnia in memoria habeo: atq, ubi ido-
neū hominē fuero nactus: celeterrimè, quæcūq,
F mi

LIII.
Poleanin.

Precatio
fausta.

Non e-
nim amici-
tiam loci
distantia
dirimit.

Mittam, q
mandasti.

θεόν, ὅτι πέχισα διπολεύσω σὺ μετὰ τῆ πα-
ναγωγότητος, καὶ ἀφωτέρη· ὁφραυθίναι· καὶ εἰ-
δης καὶ τὴν ἡμετέραν φιλίαν. Εἰ μὲν μικρὰ φιλ-
λονεικίαν ἐλάλησεν αὐτῶ· ὡς δὲ κίτρες· συγ-
γνωμί μοι τῆ παιδείας. Πάντ' ἐγὼ ἡμῶν
αἰτίας τῶν κακῶν. Καὶ ταῦτα μὲν. ἔρρωσο ἐν
κυρίῳ, ἀδελφὲ ἐπιπέθητε. ιβ. κζ.

† ταπεινὸς ἐπίσκοπος πολικανῆς,
Γερασίμ'.

M. CRVSI ANNOTAT.

Autographo inscriptum est: ἐπιστολὴ διοικητοῦ πολικανῆς, πωλικανίνης. Episcopatus Thessaliae, Poleanina.

† ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΛΟΓΙΩ.
τάτῳ ἀγίῳ πρωτοπρεβίτῳ τῆ μεγάλης ἐκ-
κλησίας, κυρίῳ θεοδοσίῳ, τιμί-
ως καὶ υγιῶς δό-
ξείη.

† Τιμιώτατε καὶ λογιώτατε, ἀγίε πρωτονο-
πίε τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κύριε θεοδό-
σιε· χαίροισ ἐν χριστῷ τῷ θεῷ, καὶ υγιαίνουσ. τῆ
χάρτι τῆ θεῶ καὶ ἡμῶν υγιαίνουσ ἐως ἀρ-
πιχ δαίωμεθα τῶν θεῶν, τῆ υγιαίνουσ τὴν σὺ
τιμιότητι πολλοῦ εἰς καταρτισμὸν καὶ ὠφέ-
λειαν τῆς καθολικῆς τῆ χριστῆ μεγάλης ἐκ-
κλησίας· καὶ εἰς ἡμετέρας χάρα, καὶ πνευμα-
τικῶν θυμῶν. Γνωστὸν σοι ἔστω, ὅτι ἐτημά-
θηκα, καὶ ἔλθω πρὸς ἀπὸλαυσιν τῶν φίλων·
καὶ ναὶ ἡμεῖς καὶ τὴν δαίμονας. Καὶ ἔρχά-
μ' ἐπὶ σὺν σαλονίκῳ, ἐψυχραβήκα· καὶ ἐ-
φοβήθηκα, καὶ ἔλθω. Καὶ ἰδὲ, ἔρχεται ὁ ἀ-
γιὸς ὁ πολικανίνης, διὰ ἡμετέραν αὐτῶ δαί-
μον. καὶ ἐπὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς· καὶ ἡμεῖς ἐπὶ
ἐλ τῆς ἡμετέρας ὑποθέσεως. Καὶ, ἀν χριστῷ
ὁ ἀγιὸς ὁ πολικανίνης, καὶ τῶν ἀμαρτῶν καὶ δι-
γάλη· ὡς καὶ λέω σε διὰ ἡμετέραν ἀγάπην,
ἡγάσεται καλὰ· ὅτι ἔξορουσ, ὅταν θελήσῃ καὶ
ἀγαπᾷ· βαύεις καλῶ θεῶν ὡς ἀπὸ πάντων.
καὶ ἡμεῖς ὑμέτεροι ἐσμὲν κατὰ πάντα. Στέλ-
λομέν σοι εἰς μικρὰ ἐνθύμησιν μικρῶν τι. Διὰ
τὴν βάρ' τῆς ὁδοῦ (κύριος ἡδὲ) δὲ ἐσίλα-
μεν ὡς ἄλλοτερον. καὶ δέξου αὐτὸ, καὶ πάλιν
χρῆσται ἡμαρτῶν. Καὶ ταῦτα μὲν. Ὁ δὲ θεὸς
τῆς ἀγαπῆς ἐν μὲν τῆς σῆς τιμιότητος.

† ταπεινὸς κίτρες, Ζωσιμᾶς, καὶ σὸς
ἀδελφὲ ἐν χριστῷ.

mibi mādasti, tibi mittā. Sp̄c etiā in Deo habeo: fore, ut celerrimè tuo, sanctissimiq; nostri, cū utriusq; nostrū gaudio, cōspectū fruar: ut etiā uideas, quanti te faciā. Id, quod ad illud attinet: quod ego, nescio quid, contentiosus istic de Ciren̄si Præsule dixi: ignosceas mihi eū errorē, rogo. Omnino ego malorū fui autor. Hac, hæctenus. Vale auxilio Christi, frater exoptatissime. Iunij. XXVII: Humilis Polianæ Episcopus, Gerasimus.

Spero, me istuc uenturum.

Lapso mihi ignosce.

HONORE DOCTRINAQVE
præstantissimo uiro. S. Protonota-
rio M. Ecclesiæ, Domino
Theodosio.

Poleanina,

LIII.
Citro.

Honoratissime & doctissime uir, S. Protonotarie M. Ecclesiæ, D: Theodosi: salue per Christum Deum, & vale. Adhuc enim & nos benignitate Dei ualemus. Itaq; Deum oramus, ut tua quoq; excellentia ualeat in multos annos: quò sic instauretur, magnasq; utilitates capiat, Catholica Christi Ecclesia magna: & nos etiā gaudeamus, Spirituq; exhilaremur. Notū tibi sit me in animo habuisse, istuc venire, amicorū uisendorū, meiq; negotij inspiciendi, causa. Sed cū Thessalonicam usque progressus essem: horrore correptus, ulterius pergere timui. Attamen ad vos proficiscimur S. Poleaninēsis, uobis inserviēdi studio: Ei quoq; nostri negotij inspectionem commisimus. Huic si opus erit aliquo scripto, quò apud Patriarcham obtineat: te pro amicitia nostra rogatum uolo, id probè perscribas. Scimus enim, si uelis, & libenter facias: te præ alio quouis, posse aliquid laude dignū præstare. Nos uicissim, ad omnia uobis parati erimus; Mittimus tibi, nescio quid uile, quò nostri recorderis. Nam propter itineris longinquitatem, & difficultatem (nouit Dominus) nihil melius mittere potuimus. Id boni consue: nihilominusq; maiora nos debere fatebimur. De his, satis. Te Deo, charitatis fonti, commendo.

Salutatio.

Nequicquam tentauit, istuc uenire.

Sed pro me Poleaninæ Antistes uenit.

Ei studiose gratificare.

Munusculi boni consule.

Citri Episcopus humilis, Zosimas, tuus
in Christo frater.

TΩ
M. CRVSI ANNOTAT.

Citros, olim Pydna fuit. Eius Episcopus, Thessalonicensi Metropolitæ paret.

Citros C.

SAN-

† ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΜΟΙ ΑΥ-
ΘΕΩΤΗ ΚΑΙ ΔΕΑΠΟΤΗ, ΤΩ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ, ΔΟ-
ΘΕΩ.

SANCTISSIMO DOMINO, OE-
cumenico Patriarchæ.

LV.
Tornobo

† Παναγιώτατε μοι αὐθεώτα καὶ δεάποτε, καὶ
οὐκ οὐκονικὴ πατριάρχαι: προάπτει, ὁμνεύετε τε
κροσμολαμβάνετε τε καὶ πάν, εἰ τι ἄλλο ἡμῶν, θεῶν
καὶ ὑψηλῶν, ἐκ τῶν πράγματων πλεῖστ ὄνομα:
υἱαῖνοι μοι, εἴθε ἐξω τῶν τῶν βίβη λυπηρῶν,
καὶ ἀκαθάρτων παθῶν, τῶν σαρκικῶν κινή-
ματων. Καὶ γὰρ, ὁ σὸς ἐλάχις, ὁ δὲ ἄλλο,
υἱαῖνων εἰμι τῶ σώματι ἕως τῶ νῦν, ἴσως δ'
θεκτῆσαι με καὶ ἡ ψυχῇ, δέησαι σαῖς ἐνο-
πλιθεῖσαι. εἶεν.

Sanctissime Domine, Patriarcha Oecu-
menice: mansuetissime, mitissime, in Mundo
clarissime: omni denique alio, quo te appella-
re possumus, alio & diuino, laudes tuas ex-
primere, nomine dignissime: salutē tibi precor,
ut omnis in vita humana molestia expers sis:
& ab effrenibus commotionum carnalium
affectuibus vacuus. Nam ego quoque, tuorum
minimus seruator, corpore adhuc valeo.
Fortasse verò etiam anima mea, precibus
tuis armata, valebit. Bene.

Precatio
faulsi.

Παρακαλῶ τὴν ὀρθόδοξον: ὅπως δώ-
σης γραφῶν τῶ παρόντι γραμματοκομιτῆ:
παρέχουσα ἄδικαν λαβῆν ἕως γυναικῶν, πινῶν,
τῶν ἀδελφῶν τῆς σιωπηρῆς ἰσότητος. Δίδω-
σι γὰρ καὶ ὁ νόμος εἰς τέτρα λύσιμ. Εγὼ δ',
ἵνα μὴ ἀπ' ἐμαυτῶν δείξω τῶτο πικρῶν, τίς μὴ
εἶδοσι πᾶ γεγραμμένα: δέησαι τῆς θεῖας
βοηθείας σου, καὶ καλῆς δόξαόσεως.

Horror clementiam tuam, orans: ut scri-
ptum des huic Tabellario: quo potestas cui-
dam fiat, ducendi in matrimonium quandā,
qua est soror commatris illius. Nam tamen si
lex, huic quaestioni solutionem dat: ego tamē,
ne priuato id arbitrio statuere videar illis:
qui, quæ in lege scripta sunt, ignorant: peto
diuinum auxilium tuum, & prudentem sen-
tentiam.

Petitio,
ut cuidam
liceat foro-
rem cōma-
tris suæ du-
cere.

Εκ πάντων δ'ε, ἡ ἱερεῖα σου ὄχη, ὡς δ' ὄρω,
μοι χαροθείη.

Postremò, me tuis sanctis precibus com-
mendo: quod erit mihi munus à te gratis-
simum.

Sui commē-
datio.

† Τορνόβη Αρσένιος, καὶ δ' ἄλλο τῆς
παναγιότητος σου.

Tornobi Arsenius, S. tue
seruus.

M. CRVSI ANNOTATIONES.

Tornobi Metropolita, unus de tribus est: qui à Byzantina Ecclesia separati sunt, iurisdictioni tamen eius Tornobi
subiecti. Vocatur, ὁ τορνόβη μετροπολίτης, καὶ ἐξαρχὸς πάσης βυζαντίας. Idem Patriarcha nominatur. Episco-
patius habet tres, εστ. Ecclesiās sexcentas. A tergo Epistolæ, adiectum erat. Στέλλω τῆ παναγιότητι σου, ἕν δέξ-
μα ἐλάφιον, διὰ τῶ ὄραν. Mitto S. tue in præsentia, unam pellem ccrumam.

NEΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ.

NOVO PATRIARCHAE.

LVI,
E prima Iu-
stiniana &
Achridis.

Ὡς ἀστὴρ φαίνος, καὶ λάμπων ἐξ ἑώας,
καὶ δίκαν ἡλίου αὐγάζων: ἐξέλαμψας, καὶ
κατεφώπασας πάντας: ἐξεχύθη γὰρ ἡ χά-
ρις ἐν χείλεσί σου: καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς
τῶ χριστῶ ἐκκλησίας: θεοδίδακτε, ἰσαπό-
στολε, λειτουργεῖ τῶν θεῶν μυστηρίων: πά-
σης γνώσεως αὐθεώ, ἀκρέμων ἀρχιερέων,
ποιμὴν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως: καὶ καθη-
γητὰ τῆς ἀγίας καὶ θεοφρονήτου κωνσταν-
τινῆ πόλεως, νέας ῥώμης. Τὴν ἐξέθευς ἐδα-
φιαίαν καὶ δ' ἄλλο πρὸς κωνσταντινῆ, νόμοισιν
τῆ σὴ μεγίστη θεοτίτη. Τολμῶν ὁ δ' ἄλλο τῆς
σὴς μεγίστης ἀγιωσύης, δεάποτά μου ἀ-
γίε, ἀνάφρω: πῶς δ' ὁχῶν σῶν ἀγίων,
καὶ

Velut stella lucida, ab Oriente splendens,
et solis instar fulgens: tu emicisti, & illustra-
sti omnes. Effusa est enim gratia per labia
tua: factus es Ecclesie Christi pastor: ὁ diuini
tus doctē, Apostolorum similis & par, diuino-
rum mysteriorum administer: omnis cogni-
tionis flos, rame eximie Pontificum, recte si-
dei Pastor: sancte & diuinitus protecta Con-
stantinopoleos, nouæ Romæ, Præceptor. Quæ
ergo in more posita est, humilem seruilemq;
reuerentiā tuā maxime diuinitati tribuimus.
Sumo etiā mihi hoc, ego tuā maximā S. ser-
uus sancte Domine mi, ut referā: precib. tuis
sanctis, & rescriptis tuis uenerādis, nostros
omnes

Gratulatio
ad nouum
Patriarchā.

καὶ μὲ πῆς τιμίας σαρχαφάς, εἰρήνευσαν οἱ
 πάντες μετ' ἡμῶν: ἀρχιερεῖς τε καὶ κληρικὸι
 τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας: καὶ εἰρηρικῶς τυγχά
 κω ἕως τῆς δεῦρο ἐξάπαντας. Ἐκ δ' ἐτῶν ρη-
 γορίε τῶ ματζέκι, πολλὰίς συγχύσαις καὶ
 σκανδαλα με ἀπάνδωσαν. Προφασίζετα
 καὶ λέγει εἰς πάντας: ὅτι τὸν ἔδοσαν ράμ-
 μα; καὶ τὸν ράφεις ἀδελφὸν καὶ συλλει-
 τεργὸν, καὶ φερῶναις αὐτῷ. καὶ τῆτο, ἔδῃ
 κημοῦ ἐστὶν γυνεάθε, δ' ἔσποτα ἁγίει τὸν καθη-
 ρημκόμ, καὶ δ' ἐδιωγμκόμ: καὶ παλαιόθλω
 τῆς ἐκκλησίας, νὰ ράφεις τριούτης γυνεάς.
 Καὶ σὲκ οἶδα, ἄρα γέ μου ἡ παναγιότης σου
 τὸ ἔγραψες τὸ ράμμα αὐτῶ: ἢ μόνῳ τῶ
 ἐπείσημε αὐτῶ, καὶ προφασίζετα εἰς τὸν
 κόσμον. Τὸ δ' ἐπέσσωπον τῆς αὐτῆς ρα-
 φῆς, σὲ τὸ κομίζω, νὰ θεωρήσης αὐτῶ. Καὶ,
 εἰ μὲν τὸ ἐπίσησε ἀληθῶς: δηλοποιήσαι τί-
 μιόμ σου ράμμα, νὰ γινόσκω. Εἰ δ' ἐσὲκ ἐ-
 πίσησε αὐτῶ: ράψου, ἀντιβολῶ τῶ πανα-
 γιότησε: ὅτι σὲκ ἔχω τὴν πίσησαι ἐκ τῶν πολ-
 λῶν σκανδαλῶν αὐτῶ: καὶ ἐκ τῶν αἰετέρων,
 τῶ τε μαζίμ, τῶ ἔδ' ἐποτε ὀνομαζομ ἐκ κα-
 τορίας: καὶ τῶ γαυρηλ, τῶ πρώλω κορτ-
 ζάς. Καθηρημκόι καὶ ἀποφασισμκόι ὄν-
 τεσ ἐκ τῆς σωόδθε: καὶ μῆτε κληρικοὶ προσ-
 δέχοντα αὐτέσ, μῆτε ἀρχιερεῖς σύμφοροῦμ
 μετ' αὐτέσ. ἐπανασκόνοντα μετ' αὐτῶν τὸν
 ρηγρολουτὸν ματζέκι: καὶ ποιεῖσι τὰ σκαν-
 δαλα, καὶ σωχίζου τῶ ἐκκλησίαν Θεοῦ.
 Διὸ πρὸς ἀκαλῆμα καὶ ἀντιβολοῦμα: ποιή-
 σομ ἰλεῶ εἰς ἡμᾶς, καὶ ράψου τίμιόμ σου
 ράμμα εἰς πᾶσαι τῶ ἡμετέραν ἐπαρχί-
 αν: καὶ ἐξωσράκισομ αὐτῶ, καὶ παιδ' ἄσομ
 αὐτῶ, ὡς δ' εἰ: ὡς καθ' ὡς σὲκ εἶχαμ ἐξωσρά-
 κισμκόε εἰς τὸν κηροῦν τῶ κυρίε νικάνω-
 ρῶ πασαράκοντα ἀρχιερεῖς: ἵνα εὐρωμα
 ἀνεσιρ καὶ εἰρήνλω ἡμεῖς, οἱ ὀτελεῖς δ' ἔλοι-
 σε: καὶ μῆ ἐάσης ἡμᾶς, νὰ ἐπανδῶν οἱ ἐχ-
 θροὶ ἡμῶν, σὲ κερ ἀγάπης Θεοῦ: μόνου εἰρη-
 νεσομ ἡμῶν καὶ τῶ ἐκκλησίαν, ὡς εἰρηναρ-
 χης τῶν πάντων: ὅτι σὲκ ἔχω ἔτερον, πᾶλλω
 σε, αἰ δ' ἐπανάγια καὶ Θεοπιθαίσε
 Ὁχαλ, ἐερ ἀεὶ μετ' ἡμῶν βίω
 παντὶ, ἀμλώ.

oēs pacē seruare: Sacer. inquam, & Clericos
 nostre ditionis: ac me pace hactenus frui, quā
 tum ad cunctos attinet. Gregorium uerò ex-
 cipio, illum Matzucam: qui magna pertur-
 bationis, et multarum offensionum, aduersus
 me autor est. Prætexit is, & apud omnes ia-
 etat: te sibi literas dedisse: & se à te fratrem
 collegamq; scribi: deniq; se à te confirmari. Id
 uero fieri, iustum non est, sancte Domine: ho-
 norari sic eum, qui officio suo motus, & loco
 pulsus, est. Itaq; miseratus Ecclesiæ sortem
 sum, quòd talia scribas. Nec scio, num uerè
 ad me tua S. dederit ei hoc Scriptum: an ipse
 solus fecerit, et tuum nomē obtendat passim.
 Ipsum sanè exemplar ad te mitto, ut id in-
 spicias. Si uerum est, te scripsisse: notum mihi
 fac aliquo sacro rescripto tuo, ut sciam. Sin tu
 non scripsisti: etiam hoc scribe, obsecro S. tuā.
 Alioqui nescio, quid agere debeā in toristius
 machinationibus: nec non aliorum duorum
 profanorum hominum: Maximi, qui nun-
 quam Antistitis Castoria nomen habuit: &
 Gabrielis, qui antea Corizanus Præsul fuit.
 Condemnati sunt hi, & munere deiecti, à Sy-
 nodo: ita ut nec à Clericis recipiātur: nec Pon-
 tifices cum ipsis commercium habeant. In-
 surgunt tamen in nos, Gregorio Matzu-
 ce coniuncti: & dissidia excitant, Eccle-
 siamq; Dei perturbant. Quapropter ro-
 go te, & obsecro: præstes nobis hoc misericor-
 dia, ut literas sacras in omnem nostram iuris-
 dictionem mittas: quibus eos à S. cætu elimi-
 nes, & pro meritū castiges: quemadmodum
 eosdem etiam tempore D. Nicanoris, elimina-
 runt XL. Pontifices: ut hoc modo relaxationē
 à molestijs, & pacem, inueniamus nos exiles
 serui tui: nec permittas, ut in caput nostrum
 ascendant inimici nostri (oro per Deum) sed
 restituas pacem Ecclesiæ nostræ, tanquā pa-
 cis autor per omnia. Non enim aliud refugium
 habeo, præter te. Sanctissimè uerò tua, Deoq;
 accepta, preces, semper nobis per omne
 uita curriculum adsint,
 amen.

Vndiq; pax
 apud me est
 sed Grego-
 Matzuca,
 improbus
 est, fauorē
 tuū iactans.

Scribe, nū
 uerè iactet.

Eiusdem
 fecis sunt
 Maximus &
 Gabriel.

Ergo tu, Do-
 mine, Scri-
 pto eos por-
 hibe.

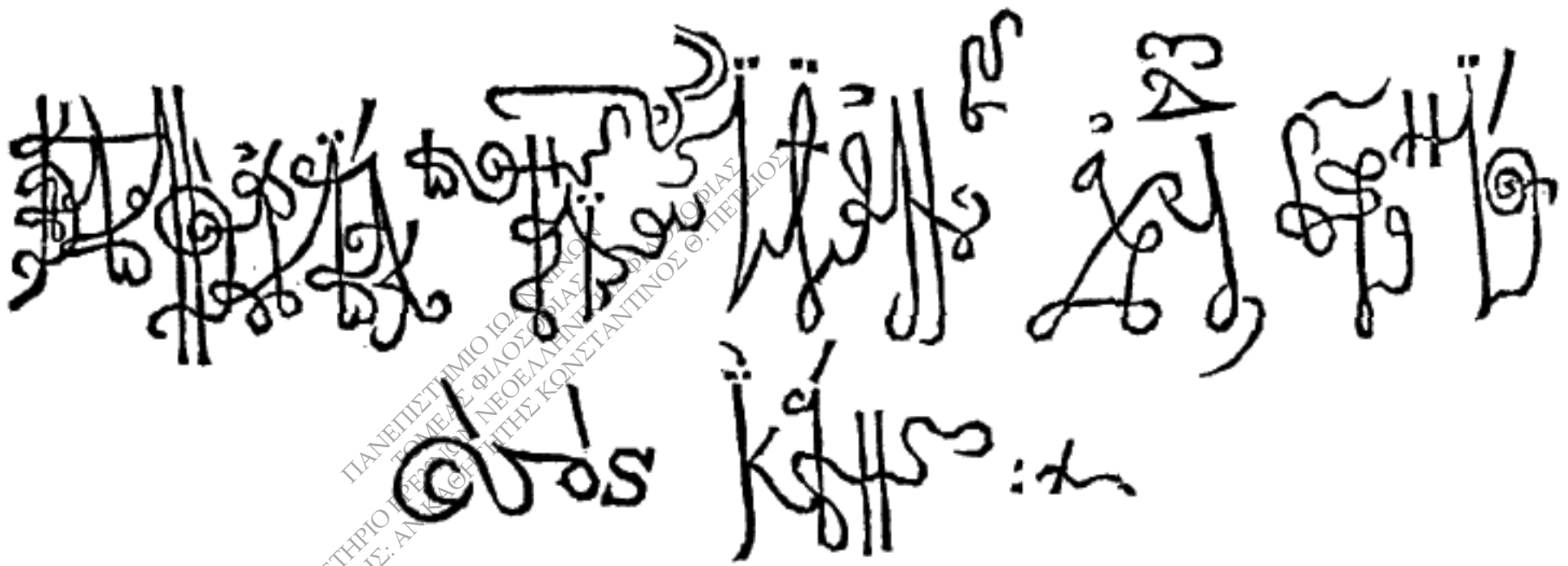
Pacem Ec-
 clesiæ meæ
 reddens.

τόπε-

Humi-

ὁ Ἐπιφάνης δὲ χειρὶ κρηπίδος τῆς πρώτης ἔστιν
αὐτῆς καὶ ἀχειρῶν, σωφρόνιου, καὶ οὐκ ἔστιν.
Ex trinfecus Autographi cōpliciti 4. angu-
lis, totidē cruce atramēto inscriptæ erāt.

Humilis Archiepiscopus prima Iustinia-
ana & Achridarū Sophronius,
tuus cliens.

Viridis subscri ptio.

M. CRVSI ANNOTATIONES.

Conqueritur idē Sophronius, reditus sibi debitos, intercipi ab hoc Gregorio Matzuca. Addit ex hoc, post
subscriptionem. μετὰ ἧ ἂν γραφῆς τῶν τῆς, εἰσὴλθόν ὁ μικρὸς, αὐτὸς ὁ ματζίου, εἰς πῶν κασορία: καὶ ἐδδείξην μου
μεῖονα μάξιμου, καὶ ἐποίησα ἰσραῖλ, καὶ ἰσραολιαπόνου, καὶ μέλλω σὶν χιροτανῆσαι ἰσραολιόπου, ἀνω εἰς ἐπισκοπῆς τῆς
παύται, καὶ σύγχησαις πολλοῖς ποιῆι, ὡς ἔν ἐχω τί γραφῆσαι. Cum hæc scriberem (inquit) intravit Matzuca
iste impurus Castoriæ: ex Liturgiã cū Maximo celebravit. Fecerūt Sacerdotes ex Hierodidconos. Quin ex E-
piscopos, è quibusuis supra alios creare parati sunt. Ita magnã iste cōfusionē efficit: ut nesciã, quid potissimū scri-
bere debeam. Cæterã, triū extraordinariorum Episcoporum, quorū in præcedente proxima Epistola men-
tionem feci, unus est etiam ὁ ἀχειρῶν. Prima Iustiniãna, urbs est, ab imp. Iustiniãno apud Tauresium ædificata,
urbem Dardanorum, Iustiniãni patriam. Dardani autem, Illyriæ populus. Videtur etiam Iustiniãna prima, cum
Achridis eadem esse. Iustiniãna secunda, Vlpianum est, Dardaniã urbs, ab eodem Iustiniãno instaurata. Sed ex
in Cypro, quædã Iustiniãna secunda perhibetur: in honorē Theodoræ coniugis, inde ortæ, sic appellata. Vide
Abrahami Ortelij Synonyma Geographica.

Greg. Matzucæ iniu-
riæ.

Iustiniãna
Prima &
Secunda.

† ΤΩ ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΩ ΚΑΙ ΣΩ-
νίζ. Φῶνιδε, κυρίω θεοδοσίω, τῶ μεγάλω πρω-
τονοτέρω τῆς χειρὶς ἐκ μεγάλης ἐκκλη-
σίας, τῶ ἡμετέρω κατὰ πάντα,
ἐντίμως δοθείη.

Οκτωβρίω εἰς τὰς κ.

○ Sigillum cera albæ, sine ulla
imagine.

† Εὐλαβέσατε καὶ λογιώτατέ μοι κύριε
θεοδώσις, καὶ ἅγιε μέγα πρωτονοτέρε τῆς
χειρὶς ἐκ μεγάλης ἐκκλησίας: ἡμετέρε δ' ἐν χει-
ρῶ ὑπερήδισε ἀδελφε: χαίρων εἰς, καὶ
διφροσινόμεν, καὶ τῆ παύτοκρατορικῆ
δεξιᾷ φρουρέμεν. ἡ δ' εὐλομ παῖς εἶναι, καὶ
μαθητῆς; τὸ πάντοτε σὺ ὑμῶν διδασκάλου:
καὶ εἰς κόρον δόξα λαμβάνει τῶν γλυκεῶν ὑ-
μῶν σιωμιλιῶν: καὶ τῶν τῆς δ' ἰσραολιόπου
τῆς τῶν πόλεων ἀρχαῶν ἐντυφηνάτων. Ἀλλ'

PIETATE SAPIENTIAQVE PRAE-
stanti viro, D. Theodosio, magno Proto-
notario M. Ecclesiæ Christi, nostro per
omnia, honorificè red-
datur.

Scripta Octob. XX.

Pietate doctrinaq̄, præstātissime Theodosi,
S. Protonotarie magne Christi Ecclesiæ: no-
ster, Christo coniungente, frater iucūdisime:
salutem tibi precor. & animi letitiam, omni-
potente dextra te protegente. Erat mihi in a-
nimo semper vobiscum, tanquam puerum &
Discipulum, manere: & iucundissima vestra
consuetudine sermonibusq̄, ad satietatē frui:
nec non bonis honestisq̄, felicissima urbis deli-
cijs pasci. Sed nescio, quomodo factum sit: ut
Iouis tessera, aliter, quàm putassem, cadens,

LVII.
Melenico.

Salutatio.

F 3 me ad
μέ

με πρὸς τριβαλλῶσι γὰρ ἑτερόγλωσσον, καὶ
 δυσλόιον, καὶ κωφόν. Οὐ γὰρ κάμπτει παιδο-
 μωνου λόγῳ, ἢ μάστιγι: ἀλλ' οἷα κενταύρω πα-
 ρεικός, ἀλλυλάδως φέρεται. Ζουμάζην γὰρ
 ἐπέοικε μιν: πῶς ἢ δ' ὀξία τῷ πικροτάτῳ
 ταύτῳ κέκασσι ὅτι οἶδ' ἐν: ἀλλὰ τῷ ἐς πόν-
 του. Διαβιώσις τοιγαρῶν, ὡ σοφῶν ἀδελφῶν σο-
 φώτεροι; καὶ φίλων πιστοτέρων κλεπίσσετε,
 τὸν χρυσὸν ἐν τεύθει βίου, καὶ δ' ἀμόνα, καὶ
 ἐς κέρου κατατρυφᾶν τῶν, ὡν ἐδωρηθῆς πα-
 ρεῖ. Θεῶν ἀγαθῶν, ἐς ἀπείρας λυκάβαντας.
 καὶ ἡμῖν χαρίζεσθαι σοὶς γλυκερὰς συλλαβὰς
 μὴ κατώκησι, θεῶν φρεσίντος σε, ὡς ἄκαλῶ:
 ἐπεὶ δ' ἰψώμεν αὐτάς, ὡς ὑδὼρ οἰβάτραχοι.
 Τῶ γὰρ ἄλγος τῶν παρ' αὐτῶν, ἢ διηνεκῆς τῶν
 σῶν συλλαβῶν ἀγνώσις ἴσοβαλλοισιν ἀν-
 τὼ μνήμην. Συγγνωμότητον, ἀδελφὲ: ὅτι
 κατ' ὁδὸν ἐν σιδηροκάστρῳ, ἀδωρον τῷ γεα-
 φῶν γεάψας πέπομφα. Τοῦ σοφώτατου καὶ
 λογιώτατου μοι, μέγαν διερωδύτῳ τῆς χει-
 ρὸς μεγάλης ἐκκλησίας, ἀπαζόμεν ἐν χει-
 ρῶν, καὶ πάντας σου φίλους.

me ad Triballos eiecerit: diuersæ lingue gen-
 tem contumacem, surdam. Non enim flecli-
 editur oratione, aut uerbere: sed ceterarum
 inslar, temere huc & illuc fertur. Mirari ita-
 que in mentem mihi uenit: quomodo acer-
 bissimam hanc Cucusum Eudoxia ignoraue-
 rit: sed illam potius Ponticam. Vtuas ergo tu,
 doctis uiris anteponende, & fidelium amico-
 rum prudentissime, auream istic & felicem
 vitam. Satiaris delicijs bonorum, diuinitus
 tibi concessorum, ad innumeros annos. No-
 bis uero interdum literas tuas dulcissimas, Deo in-
 uante, impertiri ne graueris, quaeso. Sitimus
 enim eas, sicut aquam Ranae. Continua equi-
 dem literarum imarum, aut saltem syllabarum,
 lectio, memoriam nobis doloris pedum exe-
 merit. Ignosce, frater: quod ex itinere apud
 Ferricastrum scribens, insulsam hanc Episto-
 lam miserim. Sapientissimum & doctissi-
 mum Magnæ Ecclesiæ Christi interpretem,
 omnesq; amicos, in Christo saluere iubeo.

Querelâ
 de iniquita-
 te loci, seu
 barbaria
 Seruiorum

Crebrâ
 literarum
 petitio.

ἀπασιμὸς.

Melenici Methodius, ex
 asse tuus.

† Μελνίκῳ μεθ' ὁδὸν, καὶ σὸς κα-
 τὰ πάντα.

M. CRVSI ANNOTAT.

Triballi, alijs Bulgari putantur: sed Nicophoro Gregoræ Seruij sunt: quia libro eius 9. cap. 15. Michael Bul-
 garie Rex, à Cræle (Rege) Seruiorum, prælio uictus est captus, perit. Strummitzæ (inquit idē lib. 8. cap. 20.)
 Pascha celebrari uidimus: ἀνιάρως, καὶ παρὰ τὴν ἀρχαῖον ἡμῖν συνῆθειαν. λῆρθ' γὰρ τοῖς ἐν αὐτῷ, παύσιονσι, ἀ-
 πασα, καὶ ῥυθμὸς, καὶ μῦσα ἰμμελῆς ἱερατῆς ὑμνωδίας βαρβάρου ἠσηκίονσι γλῶτταν ὡς τὰ πολλα: καὶ ἔθην μάλα ἰσ-
 τοι ἀφυῶς προσήκοντα σπιαπαύη. In talibus locis, nulla doctrina, nulla elegans musica, est: sed barbaria, scapha
 & ligo. Eudoxia, Arcadij Imp. uxor, cōcionibus S. Chrysostomi offensa, odijs ipsum persecuta est: ita, ut is tan
 dē Cucusum Armeniæ abire exiit coactus fuerit. Quæ de re, Sozomenus lib. 8. & Georgius Cedrenus. Item, Le-
 genda Græci manuscr. Codicis Augustani, Symeonis Metaphrastæ de uitis Sanctorum, mense Nouembri, co-
 priose. Magni Ecclesiæ Interpretis, à Patriarcha tractus fuit 1576. 1odit. Zygomalas, Theodosij pater, festo
 Paschæ, quod fuit April. 22.

Triballi,
 Seruij.

Eudoxia.

† Τῷ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩ-
 τῶν ῥήτορι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας,
 κυρίῳ θεοδοσίῳ, καὶ ἡμετέρῳ ἀδελ-
 φῶν, ἀλαβῶς καὶ τιμίως
 δεθείη.

PIETATE ET ERUDITIO,
 ne insigni Oratori Magnæ Eccle-
 siæ, Domino Theodosio, fra-
 tri nostro reue-
 rendo.

LVIII.
 Diczo.

† Ἐντιμώτατε, σιωετώτατε, καὶ σοφώτατε,
 ἐν λόγοις καὶ γεάμμασι, κύριε θεοδοσίε ῥή-
 τῶν καὶ ἡμέτερε κατὰ πάντα ἡδύτατε ἀδελ-
 φέ, καὶ ἀεὶ σε φίλων, ἐν κυρίῳ χαίροισι. Τῷ
 αὐθεντίαν σε δ' ἀλλοίως προσκυνῶμεν: καὶ δ' εὐ-
 μεθα ὡπλ' ἀληθινῶν θεῶν ἡμῶν, εἰ καὶ ἀμαρτω-
 λοι ἐσμεν: ἵνα εἴης ὑγαίναίμ, καὶ ὀτυχῶν εἰς
 παῦ ἀραθ' ὄν καὶ σωτήριον: ὁθουέμεν, καὶ
 παρίας δόμεν, τῇ χάριτι καὶ πρεσβείᾳ τῆς
 πανα-

Honoratissime & sapientissime, oratio-
 ne & scriptis; Theodosi Rhetor: noster in-
 time iucundissimeq; frater, & amicorum
 optime, benignitate Christi salue. D. tuam re-
 uerentia digna prosequimur, à ueroq; Deo
 nostro petimus, licet peccatores simus: ut
 sis bona ualitudine: carpasq; quicquid
 bonum & salutare est, feliciter: omni ex-
 pra

Bona pre-
 catio.